

Criteriile ANAF pentru evaluarea riscului fiscal

Autor: Anda Diaconescu, Avocat asociat la Biriş Goran

Este extrem de relevant pentru societățile care funcționează în România să înțeleagă modul în care acționează autoritățile de control pe partea de fiscalitate. În contextul actual, în care ANAF trebuie să bifeze un grad ridicat de colectare, am pus laolaltă câteva informații esențiale cu privire la prioritizarea la control.

Ordinul comun nr. 417/1204/2025 al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Autorității Vamale Romane, actualizat prin Ordinul nr. 1826/2372/2025, stabilește **criteriile pentru evaluarea riscului fiscal ridicat al operatorilor economici persoane juridice**, după cum urmează:

1. operatorii economici nou-înființați sau la care au fost preluate părțile sociale în ultimele 12 luni;
2. operatorii economici fără activitate economică în ultimele 12 luni;
3. operatorii economici declarați inactivi și reactivați în ultimele 12 luni;
4. operatorii economici cu domiciliul fiscal la sediul unui cabinet de avocatură;
5. operatorii economici care au obținut autorizații și/sau au fost înregistrați în domeniul comercializării produselor accizabile în ultimele 12 luni, cu excepția celor care și-au reînnoit în ultimele 12 luni autorizațiile obținute anterior;
6. operatorii economici care nu au desfășurat activități economice în domeniul produselor accizabile în ultimele 36 de luni;
7. operatorii economici cu un istoric fiscal inadecvat, care se încadrează în una dintre situațiile de mai jos:

8. Top of Form

Bottom of Form

1. cu obligații fiscale restante în ultimii 5 ani pentru care s-a dispus executarea garanției;
2. care în ultimele 12 luni au depus declarațiile fiscale cu o întârziere mai mare de 5 zile de la termenul legal;
3. care în ultimii 5 ani au beneficiat de eșalonări și/sau restructurări la plată și care se încadrează în una dintre următoarele situații:

- nu au respectat termenele stabilite prin graficul de eșalonare/graficul de plată;
- nu au achitat obligațiile fiscale declarate după data acordării eșalonării și/sau restructurării;
- înregistrează obligații fiscale/bugetare, altele decât cele prevăzute la cele două puncte anterioare, care reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării și/sau restructurării la plată;
- au pierdut valabilitatea eșalonării și/sau restructurării la plată.

1. care au asociați majoritari și/sau administratori care în ultimii 10 ani au mai fost asociați sau administratori în societăți care au fost autorizate și/sau înregistrate în domeniul comercializării produselor accizabile, ale căror autorizații/atestare au fost revocate și care se încadrează în una dintre următoarele situații:

- la data radierii sau cesionării părților sociale/acțiunilor, societățile respective înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat;
- a fost deschisă procedura insolvenței, respectiv perioada de observație, reorganizare judiciară sau faliment.

1. care au cerut restituirea sau compensarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat, iar în urma acțiunilor de control ale organelor fiscale se constată că pentru cel puțin 25% din suma solicitată nu au drept de restituire;
2. care nu au fonduri financiare la nivelul achizițiilor lunare de produse accizabile.

Articolul 157 din Codul de procedură fiscală definește ca **obligații fiscale restante** următoarele:

1. obligații fiscale pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată;
2. diferențele de obligații fiscale principale și accesorii stabilite prin decizie de impunere, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată.

În același timp, **NU constituie obligații fiscale restante:**

- obligațiile pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eşalonare;
- obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004;
- obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale contestate, care sunt garantate;
- obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară;
- obligațiile fiscale care nu se sting pe toată perioada derulării procedurii insolvenței sau reorganizării judiciare;
- creanțele fiscale înscrise în titlurile executorii ce au stat la baza sechestrului pentru care s-a realizat valorificarea bunului cu plata în rate, în limita diferenței de preț ce a fost aprobată la plata în rate.

De asemenea, **nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante** dacă suma obligațiilor fiscale

datorate este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit pentru care există cerere în curs de soluționare și cu sumele certe, lichide și exigibile pe care contribuabilul le are de încasat de la autoritățile contractante. În cazul emiterii certificatului de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.